

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 15 december 2022 – Sächsische Ärzteversorgung mot Deutsche Bundesbank

(Mål C-759/22, Sächsische Ärzteversorgung)

(2023/C 112/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: Sächsische Ärzteversorgung

Motpart: Deutsche Bundesbank

Tolkningsfrågor

Frågor om tolkningen av förordning (EU) 2018/231 och (EU) nr 549/2013: (!)

1. a) Krävs det enligt punkt 3.19 första stycket b i bilaga A till ENS att det står alla konsumenter av produkter som producenten erbjuder fritt att välja om de vill köpa eller inte, och de gör sina val utifrån det begärda priset?

För det fall denna fråga besvaras nekande:

- b) I de fall där den stora majoriteten av dessa konsumenter, utan att ha en sådan valfrihet, erhåller produkter från producenten som uppgår till mer än hälften av dess produktionsvärde på grund av det lagstadgade kravet på obligatorisk anslutning och betalning av obligatoriska avgifter till det belopp som producenten har fastställt, räcker det då, för att kraven i bestämmelsen ska anses vara uppfyllda, att en minoritet har haft möjlighet att ansluta sig till producenten frivilligt och har utnyttjat denna möjlighet, för att erhålla produkterna genom att betala samma avgifter som de personer för vilka anslutningen är obligatorisk?
2. Ska marknadsverksamhet till ekonomiskt signifikanta priser i den mening som avses punkterna 3.17-3.19 i bilaga A till ENS alltid anses föreligga när det 50 %-kriterium som fastställs i punkt 3.19 tredje stycket, tredje och fjärde mening i bilaga A till ENS, nämligen att försäljningen under flera år i rad ska täcka minst 50 procent av kostnaderna, är uppfyllt, eller ska detta kriterium inte tolkas som ett tillräckligt villkor, utan som ett nödvändigt villkor som ska läggas till de båda villkor som anges i punkt 3.19 första stycket andra mening a och b i bilaga A till ENS?
3. Ska vid bedömningen av huruvida institutionella enheter är marknadsproducenter i den mening som avses i punkt 3.24 i bilaga A till ENS, utöver punkterna 3.17, 3.19 och 3.26 i bilaga A, hänsyn även tas till de ytterligare kraven i punkt 1.37 andra stycket i bilaga A till ENS?
4. a) Förutsätter punkt 2.107 i bilaga A till ENS, för att en institutionell enhet ska kunna klassificeras i delsektor S.129, med nödvändighet att alla dess förmåner utges till samtliga förmånstagare på grundval av avtal?

Om så är fallet:

- b) Är kravet på att förmånen ska grunda sig på avtal i denna mening redan uppfyllt när den obligatoriska anslutningen och de obligatoriska avgifterna till den institutionella enheten samt de obligatoriska förmånerna från denna enhet, visserligen är lagligt reglerade genom stadgar, men de som är obligatoriskt anslutna även kan göra anspråk på ytterligare förmåner genom frivilliga ytterligare avgifter?
5. Ska artikel 1.1 tredje mening f i förordning (EU) 2018/231 tolkas så, att endast de institutionella enheter som uppfyller de båda kriterierna i punkt 2.117 i bilaga A till ENS, är undantagna från begreppet pensionsinstitut i första mening i denna bestämmelse, eller omfattar detta undantag även andra institutionella enheter som ska anses som pensionssystem inom social trygghet enligt punkt 17.43 i bilaga A till ENS, utan att samtliga krav i punkt 2.117 i bilaga A till ENS är uppfyllda?

6. a) Omfattar begreppet offentlig förvaltning i punkt 2.117 b och nr 17.43 i bilaga A till ENS endast respektive primär enhet, eller omfattar begreppet även pensionsinstitut som upprättats enligt lag, som är rättsligt oberoende, organiserade genom obligatoriskt anslutning och finansierade genom avgifter samt som har rätt att ha egen administration och en egen bokföring?

Om det sistnämnda är fallet:

- b) Avses med att bestämma och godkänna avgifter och förmåner i punkt 2.117 b i bilaga A till ENS bestämmande av ett belopp eller är det tillräckligt att de risker som åtminstone ska omfattas av försäkringen och minimivån på försäkringen samt principerna och gränserna för uppbörd av avgifter föreskrivs i lag, men beräkningen av avgifter och förmåner inom dessa ramar överläts till pensionsinstitutet?
- c) Omfattar begreppet offentlig förvaltningsenhet i den mening som avses i punkt 20.39 i bilaga A till ENS endast institutionella enheter som uppfyller alla krav i punkterna 20.10 och 20.12 i bilaga A till ENS?

(¹) Europeiska centralbankens förordning (EU) 2018/231 av den 26 januari 2018 om statistikkrav för pensionsinstitut (ECB/2018/2) (EUT L 45, 2018, s. 3) jämförd med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen (EUT L 174, 2013, s. 1) (nedan kallad ENS).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal judiciaire de Marseille (Frankrike) den 16 december 2022 – Procureur de la République mot OP

(Mål C-763/22)

(2023/C 112/29)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal judiciaire de Marseille

Parter i det nationella målet

Sökande: Procureur de la République

Tilltalad: OP

Tolkningsfråga

Utgör rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (¹) hinder för att en medlemsstats lagstiftning ger en statlig myndighet behörighet att besluta huruvida en europeisk arresteringsorder eller en framställning om utlämning från ett tredjeland avseende samma person ska verkställas, utan att det finns någon möjlighet att överklaga det beslutet?

(¹) EGT L 190. 2002, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgerichts München (Tyskland) den 16 december 2022 – WD mot Allane SE

(Mål C-766/22)

(2023/C 112/30)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht München

Parter i det nationella målet

Klagande: WD

Motpart: Allane SE